

گزارشی از

مجتمع مسس سرچشمه

زد و بند ها و چپا و لگنها بصورت بهتر و مطمئن تری انجام گیرد. تا زمان نوشتن این گزارش، آخرین تغییر و تحول این بود کسه دانشگرند بجمع که بعد از تعویض مدیر "لیبرال" (مداح) بکار گمارده شده بود هم تغییر یافت.

شهرک مجتمع مس سرچشمه حد و ادا ۲۰۰ کیلومتری معدن فرار دارد که سالها کارگران و کارمندان در همین ناحیه میباشند. اکثریت کارگران معدن را افراد محلی تشکیل میدهند و اغلب ساکن رفسنجان یا کارکنان یادها اطراف هستند و بیشترین آنها ساکن خود مجتمع میباشند. مدت کار روزانه آنها ۹/۵ ساعت است. کارگران بوسیله یا توپوس یا چاره ای، منابع مس به معدن برده میشوند. حقوق متوسط آنها بین ۷ تا ۲۰ تومان در روز است. تکنسین ها و مهندسان زحمت خوی برخوردار هستند. معدن حدود ۲۰۰۰ کارگر و تکنسین دارد. اکثریت کارگران تنها منشاء دهانی دارند بلکه بعضی از آنها همچنان در باغها یا پسته های طرف مشغول بکارند و طبیعتا دارای درآمد بیشتری نسبت به کارگران غیربومی و یا برمیبارایی میباشند و همین امر تا شومستغیمی در حرکت کارگران میگردد. بعضی مثال بعضی کارگران در جریان اعتراض علیه مدیران ۷ دی بعد از انقلاب (آما) در فعالیت چندانی نداشته اند. کارگران در اوایل انقلاب دارای دورا بود و اندک عده ای از کارگران و عناصری زتکسین ها را در خود داشته و بقول همان کارگران بیری آنها تنها شور بود بلکه نقش موثری در بسیج کارگران برای تطاهرات علیه رژیم شاه داشته است. اما بعد از انقلاب، شور و غیرفانونی اعلام میشود و بسیاری از اعضای آن با خراج میشوند. کارگران مس سرچشمه نسبت به آنچه در منابع مس ایران میکند ردا از آگاهی نسبتا خوبی برخوردار هستند و اما از آنجا که قسمت اعظم کارخانجات مس به دست آمریکا میباشد خصوصا که یانی امیرالعیسی آنکوند با پیشرفته ترین تکنولوژی و سیستم پیچیده ساخته شده این تاثیر را در بعضی از کارگران گذاشته که تنها خود آمریکا شپهای خودخواه را اصلاح خود آنها) قادر به راه اندازی مس بطور مستقیم و غیر مستقیم هستند. بعضی از آنها معتقدند که اگر به کارگران متخصصین، تکنسین ها و مهندسان ما اجازه داده شده بود (اشاره به خراج حد و. عنقراب زتکسین ها و مهندسان توسط رژیم جمهوری اسلامی که به جرم کمونیست بودن و ارتباط با شوروی کارگران به بهانه استفاده از ابزارها و غیره) میتوانستند معدن را بکارند از زند. لازم به یادآوری است که کارگران با اقدام اخیر رژیم مبتنی بر استفاده کارشناسان

در فاصله ۵۵ کیلومتری رفسنجان یکی از بزرگترین معادن مس دنیا فرار دارد که جاده مخصوصی این د منطقه را بهم می پیوند. طرحهای معدن مس و ساختن معدن و همچنین ساختن شهرک مجتمع رزم رژیم مس با بی بدست انحصار کارگران امیرالیستی خصوصا آمریکا بی انجام گرفته است که مسلما بهره برداری از این ثروت عظیم ایران نه برای استفاده خلقهای محروم کشور بلکه خواستهای این انحصارات و وابستگی داخلی آنها بود. بطور کلی انحصاراتی که در این طرحها عم از مزاحمان اولیه تا تقریبا مراحل پایانی آن مانند خاک برداری، سنگ شکن، ساندختن و کار گذاشتن کوره ها، کارخانه های د و ب، کارخانه تغلیظ سنگ معدن مولیبدوم (سنگ معدن با ارزش موجود در معدن مس) و پالایشگاه وارد کردن انواع وسائل و طرحهای اولیه کسب، برق، لوله کشی آب، و انواع طرحهای دیگر، دست داشته اند، آمریکا بی و اروپا بی بود و اندک از زمین آنها، کمپانی های امیرالیستی زیرا میتوان نام برد: کمپانی معروف آناکوندا (که سالها قبل در شپلی فعالیت داشته و از کمپانی های معروف آمریکا است) شرکت پارسن جردن، شرکت بنی و شرکا، تراست سلکشن (انگلیسی)، کورپ آلمان و لاپینگوه مسس (بلژیکی) طرحهای خانه سازی مجتمع بوسیله شرکتها و پیمانکارهای نیمه ایرانی و تمام ایرانی چون شا، گسترش مسکن، مرکوری، مانا انجام گرفته و میگیرد. وابستگی و ارتباط بعضی از این کارکنان و وطنی با دست اندرکاران رژیم جمهوری اسلامی افشاشده است (برای مثال فرار داد با برامی سرمایه دار و پیمانکار معروف صاحب شرکت گسترش مسکن که با پرداخت حدود ۱/۵ میلیون تومان به "سردا اسلام" چمران فرار کرد و ما اسناد و چک آنرا در شماره های ۱۷۹۱ رهائی انتشار دادیم). هم اکنون از میان شرکتها ایرانی و خارجی تنها شرکت لاپینگوه و تسلا، مانا و گسترش مسکن مشغول بکار هستند. اینکه هر کدام از این شرکتها چه روابطی با مدیران منابع مس دارند و چگونه زد و بند های مخفی آنها، به بررسی جداگانه نیاز دارد. اما نمود این زد و بند ها، هر چند بکاره با برکنار شدن متصدیان امور و یا محاکمات آنها خود را نشان میدهد. بعنوان مثال مدیر امور پیمانکاران مس سرچشمه و خود یک پیمانکار راست بنام آروندی که صد البته پختهای رئیس روابط عمومی مجتمع مس سرچشمه یعنی احمد هاشمی بهرمان برادر دیگر هاشمی رفسنجانی (بهرمان) رئیس مجلس را دارد. جالب اینجاست که هر کدام از اینها خودد شرکتها خصوصی موجود در آنجا چند نفری را بکار گمارده اند تا این

پرتوان باد اتحاد کارگران علیه سرمایه داران